

**[Forsvarsministeren.]**

til det ærede Medlem, at jeg baade i Finansudvalget og over for det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har fremsat en Udtalelse, og derudover kan jeg egentlig ikke sige noget i Øjeblikket. Det er maaske undgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed, at jeg for et Par Maaneder siden udtalte mig her om Problemet — det findes i Tidenden Sp. 592—94 —, og hvis det ærede Medlem vil læse disse Udtalelser igennem, vil han se, hvorledes hele Forholdet er ordnet nu.

Den Ordning, vi har, er ingenlunde daarlig, idet der skete en meget betydelig Forbedring ved den Lov, der blev gennemført i 1939, men derfor er det alligevel meget muligt, ja, maaske sandsynligt, at der endnu er noget at rette, og dette Spørgsmaal er for Tiden til Overvejelse i Ministeriet. Vi er meget interesserede i, hvorledes det System, man har i Sverige, virker, og derfor tager det nogen Tid, inden vi bliver færdige med vore Overvejelser; men jeg kan sige til det ærede Medlem, at Spørgsmaalet har min største Interesse. Der bør fra Statens Side gøres det mest mulige for de værnepligtige, der er Forsørgere — det er jo Staten, som her skal træde til —, og de Mangler, der maatte være paa det paagældende Omraade, maa vi se at faa afhjulpet.

Jeg ved ikke, om det Svar, jeg her har givet, er tilfredsstillende for det ærede Medlem. Det gaar altsaa kort ud paa, at Spørgsmaalet er til Overvejelse i Krigsministeriet, og disse Overvejelser vil maaske inden for en ikke alt for lang Tid være afsluttet, hvorefter vi maa forhandle med Socialministeriet, og jeg maa jo ogsaa have Sagen behandlet i et Ministermøde, før den kan komme frem paa Rigsdagen.

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har Ordet for en kort Bemærkning.

**Carsten Raft:** Jeg er bekendt med den højtærede Ministers Svar til mit Partis Formand for et Par Maaneder siden, hvad jeg ogsaa udtrykkeligt henviste til i min Forespørgsel. Men Ministerens Svar var, at Sagen skulde vente, til Krigen var forbi. Altsaa er der sket en Realitetsændring i Ministerens Stilling, som jeg kun er tilfreds med, idet Spørgsmaalet nu er taget op til Overvejelse. Jeg haaber, at det maa blive afgjort nogenlunde hurtigt. Der er alt for meget Røre om Sagen. Der burde hos Befalingsmændene og de værnepligtige kunne være Ro og Tillid til, at man fremskynder Sagen saa meget som muligt, for

at Forholdene kan blive ordnet saa godt som muligt. Som jeg sagde i mit Indlæg i Formiddag, betragter jeg en Periode som denne som særlig egnet til en Ordning af denne Sag.

**H. C. Hansen:** For mit Parti gælder det som for den højtærede Minister, at vi er lidt forundrede over, at dette Spørgsmaal rejses under Behandlingen af det foreliggende Lovforslag. Der er for Tiden Undersøgelser i Gang i Ministeriet om hele Problemet, og vi havde foretrukket, at disse Undersøgelser havde faaet Lov til at fortsættes og føre til et Resultat, uden at Problemet skulde underkastes Debat i Rigsdagen.

Hvad Realiteten angaar, er mit Parti af den Opfattelse, at man skal være varsom med ligesom at stemple Socialkontorerne som Omraader, hvor der kun færdes et Klientel, som Soldater daarlig kan træffe sammen med. Vi vil nødig medvirke til, at denne Opfattelse bliver udbredt og gjort stærkere det ene og andet Sted, og det vil jeg gerne have sagt ved denne Lejlighed. Jeg vil ogsaa understrege, hvad den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, at der i Tillægget til Forsorgsloven, som blev gennemført af min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Ludvig Christensen, som Socialminister i 1939, er sket en betydningsfuld Udvidelse af Mulighederne for Hjælp til værnepligtige, der er indkaldt til ekstraordinær Militærtjeneste, Manøvre el. lign.; der ydes dem derved en i Forhold til tidligere betydelig Hjælp, som vi meget gerne har været med til at gennemføre.

Vi har ingen Sympati for den Tanke, som det ærede Medlem Hr. Carsten Raft udkastede, om en særlig Forsorgslov, men vi har Sympati for at hjælpe dem, der her er Tale om, hvor det er muligt og forsvarligt og i det hele taget rimeligt, og mit Parti ser gerne de Undersøgelser, der er i Gang, fortsat og ført frem til et Resultat; det har vi været villige til hele Tiden uden Hensyn til, om Sagen var blevet rejst paa Rigsdagen paa dette Tidspunkt eller ikke. Det er muligt, at der ligger en, skal vi sige, ny Problemverden i hele det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har rejst. Man har i høj Grad Opmærksomheden henvendt derpaa i vort Naboland Sverige, hvor man har indført en særlig Tillidsmandsinstitution for de værnepligtige. Det er ikke givet, at vi skal indrette noget tilsvarende i dette Land. At man kan have en Tillidsmandsordning i de Ministerier, der er Tale om, for de Folk, som er specielt